

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet (Danske Klassikere)

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 185. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14val-shoot-idm140708762931344/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Han saa' med ophøjet LigeGYldighed ned paa moderne Forfattere, den moderne Kunst, Arenaens Politikere, de fremragende Indfødtes eller Fremmedes Saloner, hvor Tidens stærkeste Strømninger overskyllede eller brødes med hinanden. En Operette-Direktor, som smilende kaldte ham »Excellence«, en Journalist ved et bonapartistisk eller indifferent Dagsnyt-Organ, lidt Café-Sladder og maaske et lille Restaurant-Æventyr: det var ham den Paris's Luft, uden hvis aarlige Indaanding han ikke kunde leve.

Naar han en Maanedstid havde dvælet i disse Herligheder – tilladelige eller forbudne – vendte han med Gemalinde og Plejedatter tilbage til det »miserable« København forfrisket paa Sjæl og Legeme. Han var i de første otte Dage temmelig vranten og ikke fri for at bruge smaa Gallicismer – som ved et Tilfælde – med nasale Bilyde. Resten af Sommeren tilbragte han hos en sjællandsk eller fynsk Jorddrot, i hvis Rygeværelse efter Middagen han anbragte Anekdoter paa ulasteligt Fransk for de lyttende Landjunkere. En østrigsk Grevinde af fyrstligt Blod – lejlighedsvis Gæst samtidig med ham – blev Genstand for hans flittigste Opvartning og derefter for hans dybeste Unaade. Hun havde betroet Herregaardens Frue og Selskabets Værtinde, at Etatsraaden maaske snarere talte flydende Parisisk end perfekt Fransk.

Vintren igennem besørgede Etatsraaden de »løbende« Forretninger. Hvad han ikke selv fik udrettet, det varetog hans Gemalinde. Der arbejdedes ivrigt henimod Konferensraaden og Theatret.

»Studierne« blev drevet Junimaaned i Rue de Rivoli. Det yderste Værelse ud til Gangen var Etatsraadens Arbejdsværelse. Huset var et roligt Hus. Den Dame – »Enke« – som lejede de forskellige Etager ud til distingverede Fremmede, holdt strengt paa Sommelighed og Ro. Hun mente, at intet mindre end det halve Europas Diplomati boede under hendes Tag – og da en japanesisk Chargé d'affaires mældte sig, erkyndigede hun sig først hos sin gamle Ven conseiller d'état Brynjulfsen (hvem hun antog for en Russer) om hvorvidt Japaneserne var Polygamister udenfor deres Fødeland.